

Katedra animované tvorby

Posudek teoretické diplomové práce – bakalářské

Autor/ka práce: Petr Mischinger

Název práce: Rozdíl mezi analogovou a digitální ploškovou animací

Posudek vedoucí/ho práce

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Mgr. Eliška Děcká, Ph.D., KAT FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce	B
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu	B
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu	B
Logičnost struktury práce, souvislost jejích kapitol a jejich proporce	B
Jazyková a stylistická úroveň práce	C
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)	A
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava	B
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru	A
Celkové hodnocení diplomové práce (A-F)	B

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Na této bakalářské práci si cením především její originality, osobního zápalu a úzkého propojení s animační praxí autora.

Za originální práci považuji, protože nahlíží na ústřední téma rozdílnosti mezi analogovou a digitální položkovou animací nejen z nabízejícího se technologického úhlu pohledu, ale i z širší perspektivy, dalo-by se říct až filosofické. Autor přichází s vlastní původní troj-kategorizací animace na animaci ploch, prostoru a křivek a bodů. A stejně tak originální jsou i v textu později představené čtyři postoje k otázce vlivu analogových a digitálních prostředků tvorby animace ploch na působení pohyblivých obrazů. O těchto způsobech dělení můžeme s autorem polemizovat nebo i nesouhlasit, ale pro mě jako pro vedoucí této práce bylo podstatné, že jsem za nimi viděla dostatečně promyšlenou a podloženou argumentaci (a to i díky různorodým a dobře zvoleným pramenům nejen z oblasti animace ale i dalších humanitních oborů).

Osobní zápal je pak jasně patrný v rámci celého textu. Někdy je to až trochu na škodu jazyku, který se místy rychle proměňuje z přesného akademického přes rozvolněný esejistický až do zkratkovitě žurnalistického. Na druhou stranu osobní zaujetí autora přináší i mnoho pozitiv. Mezi nimi bych uvedla například preciznost v popisu jednotlivých technologických postupů nebo odvahu pustit se i do obecnějších filosofických úvah o povaze uměleckého výtvoru jako takového. V tomto ohledu jsem také ocenila, že právě v momentech, kdy už třeba (z mého osobního úhlu pohledu) autor balancoval na hraně nadbytečnosti, dokázal později ony obecnější pasáže konkretizovat a pro mě tak obhájit jejich přínosnost celému textu (viz např. pozdější zaměření se na umělecký výtvor v kontextu nástroje a materie).

Díky úzkému propojení textu s vlastní praxí potom autor obohacuje tuto teoretickou práci i o několik zajímavých původních postřehů přímo ze studia a dokázal i dobře zanalyzovat získané odpovědi/zkušenosti od dalších oslovených animátorů. Pokud bych zde měla něco vytknout, domnívám se, že by práci jen prospělo, kdyby tyto výstupy z rozhovorů nebyly samostatně vyčleněny jen do jedné kapitoly, ale raději průběžně umísťovány do textu práce v momentech, kdy se animátoři třeba konkrétně vyjadřují k něčemu, co autor popisuje v rovině obecné.

Souhrnně ale vnímám výsledný tvar práce jako dostatečně precizní a postupem času i dosti vypilovaný celek (a to i díky mnoha konzultacím a ochotě reagovat na mé jednotlivé komentáře a doporučení). Autor se například snaží udržovat v rámci textu strukturální přehlednost (shrnuje na konci jednotlivých kapitol, co už bylo řečeno, na co se bude zaměřovat dále), přitom však neztrácí ani humor a obsahový rozlet. (Viz například závěrečná sýkorka jako potomek dinosaurů nebo rozpětí citací od Jurije Norštejna až po Prasátko Peppu).

Práci tedy jednoznačně doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení B.

Doplňující otázka: Neovlivnila současná značně izolovaná doba (pro mnohé třeba bez možnosti přístupu do tradičních kinosálů s potenciální analogovou projekcí nebo bez možnosti tvořit analogově) autorův postoj k digitalizaci jako především následku pragmatismu? Nelze v ní nalézt přeci jen i něco více potenciálně kreativního?

Datum:

Podpis: